

13 stavkarjev obstreljenih v Flintu

Vojni oblaki v Evropi so dnevno bolj gosli. V Nemčiji in Franciji kar kipi sovraštva in vojne nervoznosti. Ali bo Nemčija začela?

London, 11. januarja. Anglija se boji, da ne bo mogla prečiti splošne evropske vojne, ki bo nastala radi Španije. Strasti pri vseh narodnostnih so se razplamtele. V prvi vrsti se gredo gledati španske Maroko province, kjer je sedež upora španskih nacionalistov.

Francija je pravkar dobila uradno poročilo, da je Nemčija zopet poslala 8.000 svojih vojakov španski Maroko. Nemci v Ceuti, ki se nahaja direktno preko morja od Gibraltarja, so začeli mesto utrjevati, da bo enako močno kot Gibraltar.

Medtem je pa francoski generalni guverner v francoskem Maroku odredil mobilizacijo francoskih čet. Nad 100.000 mož je pod orožjem in francoske trgovske ladje dovažajo nadaljno moštvo iz Francije. Uradna poročila naznanjajo, da bo šla Francija do skrajnosti, da ohrani svojo posest v Afriki.

V nedeljo popoldne se je vršila Opdeljani Mattson deček najden mrtev v gozdu

Tacoma, Wash., 11. januarja. Charles Mattson, 10 let star sinček nekega zdravnikarja v tem mestu, katerega je zločinec odpelel izpod božičnega drevesca, je bil danes najden mrtev v gozdu v bližini mesta Everett.

Otrok je imel vso razbito glavo, izbite zobe in je truplo tudi sicer kazalo druge znake mučenja. Truplo je bilo nago in zamrznjeno. Truplo je moralo biti mrtvo kake štiri dni. Oče je ponujal zločincem \$28.000, da mu vrnejo sina, toda morilec ni bilo.

Truplo je našel neki 19 let star fant, ki je v bližini lovil zajce, 600 korakov od hiše svojega očeta. Fant je zagledal zajca, tekla za njim, v grmovju se je spodtaknil ob nekaj in padel. Ko je pogledal, kaj je povzročilo padec, mu je kri zastala v žilah. Zagledal je golo truplo otroka.

Bežal je domov in poklical očeta, naki je tekla miljo daleč telefonirat. V eni uri so bili na licu mesta tajni agenti, policija in šerifi. Fant, ki je našel truplo je povedal, da je bilo tako razbito, da je moral otrok trpeti silne bolečine pred smrtjo. Sliko otoka in očeta lahko vidite na zadnji strani današnjega lista.

Avto nesreče
Tekom pretekle nedelje je bilo v 24 ameriških državah ubitih 114 oseb od avtomobilov. V državi Ohio 20, v Indiani šest. — Eno mesto v Ameriki, ki ni imelo tekom leta 1936 nobene večje avto nesreče, je College Park, Ga., kjer je 7000 prebivalcev. V New Yorku je bilo lansko leto ubitih od avtomobilov 1.113 ljudi, ali 127 manj kot v letu prej.

Direktorska seja
V sredo večer ob 7. uri se vrši skupna seja starega in novega direktorija Slov. Doma na Holmes Ave. Naj bodo vsi navzoči!

lo izredno zasedanje angleškega kabineta. Sklenjeno je bilo, da Anglija blokira s svojimi vojnimi ladjami vsa španska pristanišča, pa naj bodo slednja v oblasti nacionalistov ali socialistov. Obenem je Anglija poslala Italiji, Nemčiji in Rusiji ponovno noto, da prenehajo s pošiljanjem "pristovojcev" v Španijo.

Iz Berlina prihaja poročilo, da nemški vladi "absolutno ni nič znanega," če je dospelo kaj nemških čet v španski Maroko iz Nemčije. Obenem nemška vlada zanika, da bi hotela z utrjevanjem pristanišča Ceuta.

Iz Madrida se poroča, da so nacionalisti preteklo nedeljo popoldne in v ponedeljek zjutraj zopet bombardirali Madrid in povzročili silno škodo. Socialistična vlada je izjavila, da morajo vsi otroci in ženske iz mesta.

Iz Rima se poroča, da je laška vlada sklenila zvišati izdatke za armado in mornarico za 15 odstotkov, kot je bilo prvotno določeno.

Bogat relifni delavec

Joseph Rose, 64 let star, stanujoč v Jersey City, N. J., je prišel včeraj na policijski glavni stan, kjer je povedal, da mu je njegov prijatelj Louis Gorelick ukradel zlatnine in demantov za \$296.000. Povedal je, da ima samo še \$350.000 vrednosti teh dragocenosti. Rose je bil zadnje čase na relifu in je dobival \$14.00 tedenske podpore. Nadalje je izjavil, da se je bal prej sporočiti policiji glede tatvine demantov, ker se je bal, kljub svojemu bogastvu, da bo izgubil svoj religiozno podporo. Bal se je tudi, da ga ne bi tožila njegova žena, od katere se je ločil že pred več meseci. Rose je spal na stari žimnici, v katero je zašil svoje bogastvo. In sedaj bo spal na dekšah v ječi, kamor so ga poslali, dokler ne doženejo, kako je prišel do stoternih demantov in razne zlatnine.

Pokojni Jerkič

Kot smo poročali je preminul v mestni bolnišnici Raymond Jerkič, star 8 let. Bil je sin dobro poznane družine Louis in Mary Jerkič, 727 E. 157th St. Poleg staršev zapuščata tudi sestra Rose-Marie in brata Louisa. Ranjki je bil član mladinskega oddelka društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in društva Kras št. 8 SDZ. Pogreb se vrši danes zjutraj ob 10. uri iz August F. Svetek pogrebnega zavoda na St. Paul pokopališče in sicer privatno radi nalezljive bolezni. Pogrebna maša se bo pa brala v četrtek ob 9:15 v cerkvi Marije Vnebovzete. Naše globoko sožalje staršem!

Poročno dovoljenje

Poročno dovoljenje sta dobila Mr. John Pesec, Euclid, Ohio, in Miss Mary J. Manzi, Euclid.

Flint, Mich., 11. januarja. V obeh strani pokaže nekoliko dobronamernost. Detroitiški časopis "The Detroit News" je prinesel včeraj uredniški članek, v katerem pravi uredništvo, da avtomobilski štrajk ni zadeva države Michigan. Guverner je bil radi tega članka zelo užaljen.

Policija je hotela pregnati sedee štrajkarje iz tovarne. Nankrat je začela metati v poslopje plinske bombe. Štrajkarji v poslopju so bombe "gasili" z vodo, kar pa ni zadostovalo. Po begniti so morali na streho.

Med tem je pa množica zunaj napadla policijo, a obenem so tudi sedeči štrajkarji metali iz tovarne mlekarne steklenice in enakoli na policijo, ki je začela streljati in metati bombe tudi v množico.

Toda množica se je umaknila le toliko, da je niso zadeli plini bomb. V spopadu je bilo 13 ljudi obstreljenih, da so jih morali prepeljati v bolnišnice. Skoro gotovo je, da jih je še več ranjenih.

Najnovejša poročila je, da je guverner Murphy danes zjutraj v terek odredil mobilizacijo ene kompanije narodne garde, ki naj prepreči nadaljne spopade med štrajkarji in policijo.

Detroit, 11. januarja. Guverner države Michigan, ki je zadnji teden deloval skoro dnevno po 20 ur, da zbliža zastopnike unije avto delavcev in zastopnike General Motors, je odpotoval v glavno mesto Lansing, potem ko je videl, da je ves trud zaman.

Narčil pa je, da je vsak čas pripravljen priti na pomoč, kadar ga pokličejo. Na lastno prošnjo pa je ostal v Detroitu James Dewey, zvezni posredovalec, rekoč, da je prepričan, da se da kaj narediti.

Kljub dejstvu, da vse kaže, da so vsa prizadevanja zama na je Dewey prepričan, da se lahko pride do sporazuma, ako se od

Anglija ima 90 bojnih ladij pripravljenih

London, 11. januarja. Anglija je zbrala 90 bojnih ladij v bližini španskega vodovja, da je pripravljena za vsak slučaj. Brodovje je dobilo povelje za koncentracijo, potem ko je bila v naglici sklicana seja ministrskega kabineta. Sicer je brodovje koncentrirano v uradnem smislu radi "manevrov," toda v visokih pomorskih krogih se zatrjuje, da zna brodovje stopiti v akcijo. Anglijo zlasti skrbi, ker so se Nemci začeli utrjevati v Afriki, v španskem delu Maroka. To naj bi bil začetek nemških kolonij, kar pa nasprotuje določbam mirovne pogodbe v Versaillesu. Angleški minister-ski predsednik Baldwin je imel včeraj dolgo konferenco z angleškim kraljem. Evropa pričakuje novega razvoja dogodkov.

Prvorojenka

Družini Mr. in Mrs. Joseph Majce, 1063 E. 63rd St., se je te dni rodila ljubka hčerka prvorojenka. Dekliško ime matere je bilo Frances Bradač. Mati in dete se nahajata v Glenville bolnici. Vse je zdravo. Iskrene čestitke!

Shod Fisher delavcev

Danes zvečer, v torek 12. januarja, se vrši nujno važna seja vseh delavcev, ki so bili zaposleni pri Fisher Body Company. Ker gre za korist delavcev, je nujno potrebno, da se vsi prizadejejo udeležiti seje. Vabi se tudi žene delavcev. Seja se vrši ob 7. uri zvečer v Slovenskem del. domu na Waterloo Rd. Na shod naj pridejo sploh vsi delavci, ki so bili zaposleni pri Fisher Body Co.

Nove uradnice
Podružnica št. 18 SZZ je izvolila za leto 1937 sledeče odbornice: predsednica Jennie Sodja, podpredsednica Nettie Strukel, tajnica in blaginčarka Mary Friedhoffer, 1228 E. 175th St., zapisničarka Angela Markič, nadzornice: Mildred Marolt, Kristina Pirnat in Angela Jaklič. Rediteljica Mary Stražišar. Duhovni vodja Rev. Ludvik Kužnik.

Pogreb Viteza
Pogreb 70 let starega Mile Viteza se vrši iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi v sredo ob 1. uri popoldne v cerkev sv. Save. Pokojni zapuščata hčer Mrs. Howard Pickering. Stanoval je na 6411 Pelham Drive, Parma.

Senat bo začel preiskovati položaj štrajša
Washington, 11. januarja. Poseben odsek senatne zbornice Zedinjenih držav se resno peča z idejo, da vpelje preiskavo glede štrajkovnega položaja avtomobilskih delavcev pri General Motors korporaciji. Unijski uradniki so se pritožili, da je korporacija najela profesionalne stavkolomce in da vporablja tudi druga nasilna sredstva, da zlo-mi odpor štrajkarjev. Najbrž bo preiskava odredjena že prihodnji četrtek, ko bodo poklicani visoki uradniki General Motors v Washington, da odgovarjajo na gotova vprašanja od strani senatorjev. Unija nadalje trdi, da je kompanija pridobila že nad 5.000 skebov, s katerimi misli zlomiti štrajk in da kompanija deluje, da se ustanovijo takozvane vigilantske organizacije, ki naj bi vpeljale strahovladno po državi Michigan napram štrajkarjem.

Zadušnica
Sv. maša zadušnica se bo brala za pokojnim štefanom Lundrom in sicer v četrtek 14. januarja ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida. Prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni.

Flint, Mich., 1. januarja. — Homer Martin, predsednik unije avto delavcev, že imel včeraj govor avto delavcem, ki se nahajajo na sedečem štrajku v Fisher tovarnah v Flintu. Pozival jih je, da vztrajajo in imenoval jih je "pionirje delavskega gibanja."

"Oči vsega iaroda zro na vas štrajkarje," je rekel Martin. — "Organizirano delavstvo je z vami z moralno in finančno pomočjo. In še več, duhovščina vse dežele je na vaši strani v prepričanju, da se borite za pravično stvar."

Zunaj pred tovarno so stale žene, sestre in prijateljice stavkarjev, ki so nosile napise: — "Naš ata bo zmagal!" — "Mi ne moremo izgubiti, nov dan prihaja za nas!" — "Dajte nam priliko za boljše življenje!"

V Clevelandu se je vršil v nedeljo v glasbeni dvorani mestnega avditorija shod štrajkarjev pri Fisher Body Co. Voditelji unije so dopovedovali štrajkarjem, kakšnih metod se kompanija poslužuje, da pridobi delavce nazaj v tovarno.

Na govorniško mizo so unijski voditelji stresli cele košare pisem, katere je razposlala kompanija štrajkarjem. Slednje se prosijo, da podpisajo izjavo, da bi se radi vrnili na delo.

Kot trdi kompanija, je dose-daj že 3067 štrajkarjev podpisalo izjavo, da se vrnejo na delo. Kakor hitro bo doseženih 5000 podpisov, bo tovarna začela z obratno. Unijski uradniki pa trdijo, da je to le prevara, in da so prepričani, da doslej niti 500 Fisher delavcev ni podpisalo izjave.

Vest iz domovine
Mr. Anton Praznik iz Akrona, O., je dobil vest, da mu je v vasi Stope, fara Velike Lašče, umrla stara mati Marija Starc, po domače Stoška malnarca v častitljivi starosti 93 let. Tukaj zapuščata vnuka Antona Praznika in pravnuke ter sina Louisa Starca in vnuke; v domovini pa zapuščata sina Josipa in Franceta Starca, hčer Franciško Praznik ter več vnukov in pravnukov. Naj ji bo rahla domača gruda.

Zaroka
Zaročila se je Miss Josephine Antonin z Mr. Frankom Krivec Jr. Zaročenka je hčerka Mrs. Mary Antonin, 13530 Aspinwall Ave., zarocenec pa je sin spoštovane družine Mr. in Mrs. Frank Krivec, 919 Evangeline Rd. Zaročna slavnost se je vršila ob novoletnih praznikih.

Šest zgorelo v družini
Iz Willard, Ohio, se poroča, da je tam bila nevarno obžgana vsa družina William Zieglerja. Oba, oče in mati sta bila stara po 38 let. Imela sta štiri otroke. Mati je včeraj zvečer skušala naliti petroleja v svetilko, ko je slednja eksplodirala. Oče, mati in en otrok so dobili take poškodbe, da najbrž za nje ne bo rešitve, dočim bodo rešili ostale tri otroke.

* General Motors Co. ima dne-vno \$389.000 izgube radi štrajka avto delavcev.

Leon Trotzky, izgnani ruski boljševik, je dospel v glavno mesto Mehike, kjer najde zavetišče

Tampico, Mexico, 1. januarja. — ski pritisk na norveško vlado, da Leon Trotzky, vodja ruskih revolucionarjev, ki je bil izgnan iz Norveške, kjer je imel dosedaj zavetišče, je dospel na tankerju Ruth v to mehiškansko pristanišče, ko je dobil obljubo od mehiškanske vlade, da bo lahko v miru živel v Mehiki.

Trotzky je bil videti zdrav in se je veselil dobrega sprejema od strani mehiških uradnikov. Ob svojem prihodu v Mehiko, je obljubil, da se absolutno ne bo vrtikal v mehiškansko politiko ali da bi napadal kako državo, s katero živi Mehika v prijateljstvu.

Trotzky je nadalje izjavil, da je naredil političen in ekonom-

ski pritisk na norveško vlado, da ga je izgnala. Trotzkyja spremlja tudi njegova žena. Trotzky je bil oblečen v kratke sportne sive hlače, imel je rdečo ovratnico in sportni klobuk.

Predsednik mehiškanske republike je dal političnemu izgnancu na razpolago zrakoplov in privaten železniški spalni voz, da se lahko nemudoma odpelja v glavno mesto, kjer bodo skrbeli, da dobi zavetje.

Na pomolu se je nahajal oddelek vojaštva in policije, pripravljen nastopiti, ako bi delavske unije nameravale nastopiti proti Trotzkyju. Mehiškanske delavske unije so se ostro izrazile proti revolucionarju.

Predsednik in Hoover

Palo Alto, Cal., 11. januarja. Bivši predsednik Herbert Hoover se je pridružil gibanju za odpravo dela otrok. Včeraj je izjavil, da ima predsednik F. D. Roosevelt, kar trdi glede dela otrok v ameriških tovarnah, prav in da bo energično podpiral njegovo tozadeno kampanjo. Hoover bo deloval, da se sprejme ustavni amandment ki bo končno odpravil vsako otroško delo. Izjava Hooverja je prva od zadnjih novemberskih volitev. Prej je Hoover ostro napadal predsednika Roosevelta. Države, v katerih stanuje večina industrijskih delavcev, je rekel Hoover, so že sprejele ustavo proti otroškemu delu. Čas je, da se jim pridružijo še ostale države.

Pogreb Knausa
Pogreb Frank Knausa, ki je preminul v ponedeljek zjutraj v starosti 54 let, se bo vršil v četrtek zjutraj ob 9. uri v cerkev sv. Pavla na 40. cesti iz hiše žalosti na 3926 St. Clair Ave. Ranjki je bil iz Dolenje vasi pri Ribnici doma. Doma zapuščata dve sestri. V Ameriko je dospel leta 1900. Skoro ves čas je delal v jeklarski tovarni Otis Steel Co. Pred 19. leti mu je umrla soproga Marija za influenco. V družini sta dve hčeri: Mary in Agnes, in dva sina, Frank in John. Pokojni je zbolel pred tednom dni. Poleg otrok zapuščata ne-kje v Ameriki dva brata: — Charlesa in Antona. Bil je član društva sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ. Prizadeti družini izrekamo naše globoko sožalje!

Smrtna kosa
V ponedeljek je umrl za pljučnično rojak Anton Jakič, po domače Kajzer, star 63 let, stanujoč pri družini Zadnik na 977 E. 64th St. Bil je samec. V Ameriki nima sorodnikov. Doma je bil iz Velikih Lašč, kjer zapuščata nekaj sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi mu rahla ameriška zemlja!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisu: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 9, Tues., Jan. 12, 1937

Rusija je pripravljena

Razvoj svetovnih dogodkov je povsem opravičil vojaško strategijo Sovjetske unije in njeno naglico, s katero se oborožuje. Z vsakim dnem postaja namreč večja nevarnost svetovnega spopada in sovjeti natančno vidijo nevarnost črnih oblakov, ki vstajajo na ruskem vzhodnem in zapadnem obzorju. Rusija danes vidi, da sta se dva najbolj agresivna in močna naroda zvezala proti njej, Nemčija in Japonska, poleg njiju pa se pojavlja Italija kot mogoča sovražnica Rusije v bodoči vojni. Zdej je Rusom bolj kakor kadarkoli prej jasno, da če izbruhne vojna, da mora biti Rusija pripravljena na dve frontah, ki sta 5,000 milj druga od druge. Toda Sovjetska unija se je dobro pripravila za upravljanje možnosti.

Ogromne razdalje v Sovjetski uniji so tvorile glavni problem Stalinove vlade. Transportacijski sistem preko nepreglednih dalj dveh kontinentov ni bil dovolj zadovoljiv niti v mirnih časih, kaj šele v vojni, ko je treba transportirati in oskrbovati bojujočo se armado. Ruski zapad z izotkom je vezala samo transsibirski železnica, cest pa ni bilo preko teh razdalj skoraj nobenih, ki bi bile vredne tega imena. Sovjetska vlada je takoj izprevidela, da dočim bi bilo ustanovitev težkih industrij, ki so temelj za vojno pripravljenost, še dokaj lahko doseči, pa bi vzele vse preveč časa za zgraditev potrebne transportacijskega sistema. Zato so naredili načrte, da bi se ustvarilo tak položaj, ki bi bil kolikor mogoče malo odvisen od transportacijskega sistema. Zato so ustanovili posamezne, neodvisne in močne vojaške ustanove tako na zapadu kakor na vzhodu.

Rdeča vojna sila, ki sestoji iz 1,300,000 mož aktivnega vojaštva, opremljenega z velikansko množico letal, tankov in drugih tehničnih pripomočkov, je razdeljena v troje armad. Na Daljnem vzhodu je posebna armada, ki drži v šahu Japonce, in ki je opremljena z vsem, kar ji je potrebno. V severozapadni Ukrajini je druga velika in neodvisna ruska armada, ki ima nalogo paziti na morebiten udar od strani Nemčije. Obe ti dve armadi sta zakopani za pasom utrdb iz železobetona, ki se razteza vzdolž vse meje.

Tretja ruska armada pa je mobilna ali premikajoča, nastanjena v različnih garnizijah Rusije ter so jo more vreči v najkrajšem času, kjer je najbolj potrebna. Poleg teh armad pa je dovolj treniranih rezerv, tako da more Rusija v nekaj dneh postaviti na noge armado, ki šteje 6 milijonov mož, koncem leta 1938 pa bo ta armada z rezervami vred štela že deset milijonov mož.

Velike razdalje, ki so velik problem ruske obrambe, so pa obenem tudi njene zaveznice, če pomislimo na naravnost pravilna naravna bogastva Rusije. Za zalaganje in oskrbovanje armade na zapadni fronti je zgradila Sovjetska unija ogromne jeklarne in municijske tovarne v osrčju premogovnega in železnega okrožja v Južni Ukrajini. Za zalaganje in oskrbovanje armad na Daljnem vzhodu, pa ima Rusija nadaljni premogovni in železni center v Uralu.

Razvoj Daljnega vzhoda je bil nagel in naravnost dramatičen. Ruski visoki častniki danes priznavajo, da bi bila Japonska leta 1932 še lahko vzela Rusiji njene obmorske province na Daljnem vzhodu. Toda danes je to prepozno, ker je ruska vlada zgradila v ondnotnem ozemlju nešteto municijskih tovarn in mest ter tako razvila poljedelstvo, da se more ondnotna armada preživljati z domačimi potrebščinami, katerih ni treba prevažati preko ogromnih razdalj.

Zadaj za frontami, tako za zapadno kakor vzhodno, pa je zgradila sovjetska vlada celo omrežje izbornih mest. Transsibirski železnica je postala dvotirna, dočim je imela prej samo en tir, in posebna železniška proga je bila zgrajena severno od Bajkalskega jezera.

To so dejstva, na katera polagajo sovjetski vojaški funkcionarji toliko zaupanja, da pravijo, da morejo premagati vsakega sovražnika ali kombinacijo sovražnikov, ki bi napadli Rusijo.

Kaj pravite?

Nihče ni popolno izobražen, če ne bere v Prosveti kolone, ki nosi napis "Pasja logika." (To je brezplačen oglas). To je superlativ slovenske kulture in izobrazbe in ji ni para od Himalaje do Popocatipetla...

In če bo šel senor Juan de Jontezuma v Španijo in če bi se mu slučajno ne dopadlo pri listu, se lahko poprime bikoborbe. Saj vedno trdi, da je v neprestanem boju in borbah ter mu je to že kar prirojeno.

In ko že omenjamo lepo plačo prihodnjih councilmanov, se nam nehote vsiljuje misel, da letos ne bomo ravno prekratki s kandidati.

Neka dijakinja na Miami univerzi je prosila zdravnika za kako sredstvo "za prehlad." Za prehlad in ne proti prehladu. Rekla, da je poskusila vse mogoče, pa se ne more prehladiti, pa se ne more. Sedela je na prepihu, dela je vodo v čevlje in vroča pila mrzlo vodo. Pa prehlada ni, pa ga ni. Prehlajena bi bila namreč rada na dan, ko bi imela napraviti spij na univerzi.

BESEDA IZ NARODA

Politična seja v Lorainu

Lorain, O. — Prijazno so vabljeni vsi Slovenci v Lorainu, da se udeležijo letne seje Slov. državlanskega kluba v nedeljo 17. januarja. Seja se vrši ob 7:30 zvečer v mali dvorani SND. Ob tej priliki se bodo volili novi uradniki za prihodnji termin ter tudi delegatje in namestniki, ki bodo zastopali naš slovenski narod pri Lorainški slovanski ligi.

Mladina je tudi vabljena, da se udeleži in s tem pokaže, da se vsaj malo zanima, ker prej ali slej bodo prilike, da lahko dobijo dela pri mestnih ali državnih uradih.

Kot precinktnega načelnika me dolžnost veže, da vas opozorim, da se vršijo v torek 26. januarja izredne volitve glede zvišanja mestnega davka. Ako želite popolnoma razumeti, zakaj bodo zopet višji davki, potem pridite na sejo in sami odločite, ako ste pripravljeni plačevati višje davke ali pa ne. Informirajte se, predno greste v volivne prostore v torek 26. januarja, da boste vedeli, kaj pravilno pomenijo besede "No" in "Yes" v tem slučaju. Prišlo se je ob zadnjih volitvah, ko je šlo za odpravo državnega davka na jedila, da so si volivci napačno tolmačili ti dve besedi. Mislili so, da volijo proti davku, a v resnici so volili za davek.

Torej v vašo lastno korist, bo, ako pridete na sejo, kjer boste dobili vzorčno glasovnico.

Mary E. Polutnik,
tajnica Slov. drž. kluba.

Vabilo članstvu

Ker mogoče člani društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ prezejo dopis v svojem lastnem glasilu, sem se namenila, da napišem še en par vrstic v Ameriško Domovino. Rada bi namreč povabila naše članstvo na prvo sejo v tem letu, ki se bo vršila v sredo vz. 13. januarja v navadnih prostorih.

Prosim vse starše, da opomni- jo svoje hčerke in sinove, ki so zadnje mesece prošlega leta prestopili iz mladinskega oddelka, naj pridejo na sejo. Na tej seji bo ustoličen tudi novi odbor. To uradno obredovanje izvrši vsako leto naš spoštovani sobrat, Mr. Ivan Zupan. Pa tudi več drugih važnih zanimivih, točk bo na dnevnem redu.

Prosim vas, pridite takoj na prvo sejo v tem letu, da boste dali več korajže uradnikom, posebno novo izvoljenim. Tudi naš predsednik, Mr. Teddy Rozman, bo jako zadovoljen, če bo videl veliko članov pred seboj. Prosim, dajte mu to veselje, saj nič ne stane, časa imate pa tudi dosti zvečer ter se vam ni treba izgovarjati s tem ali onim.

Po seji bo malo domače zabave za vse člane. Čim več nas bo, bolj lušno bo.

Naj omenim tudi nekaj radi- asesment. Letos bom pobil- rala vsako soboto popoldne in na 25. zvečer na mojem domu, 19601 Kildeer ave. Vsako drugo sejo v mesecu pa pred sejo v Društvenem domu na Re- cher ave. Torej imate dosti priložnosti skozi ves mesec, da plačate do 25. svoj assement. Pozdrav in na svidenje v sredo večer.

Matilda Ropret.

Mrliča so ukradli

Sredi poletja lanskega leta se je bila raznesla po Jesenicah na Gorenjskem čudna novica, o kateri se je dosti govorilo. Ukradli so namreč mrliča. Ker pa to ni nekaj vsakdanjega,

bom to bolj natančno popisal.

Bil je tovarniški delavec, zaposlen v Kranjski industrijski družbi. Bil je rodom iz Bohinja, pristojen pa v Gornje Gorje. Nenadoma je zbolel in prepeljali so ga v tovarniško bolnico. Že to ni bilo njegovi- sorodnikom po volji, da ga niso poslali domov, ker v slu- čajni smrti je na kmetiji vse bolj poceni kot v mestu. Res je hotela usoda, da je dotičnik v bolnici umrl. Na to obvestilo so domači takoj napregli ko- nja v lojterski voz, ga postlali s slamo in hajd po mrliči.

V bolnici se jim je povedalo, da mrliča ne smejo izročiti, do- kler se ne izkažejo z gotovim uradnim dovoljenjem. No, kaj takega! Zdej je treba pa še do- voljenja! To je pa že od sile, saj je mrlič naš. Ampak kdo je pa vodstvu bolnice dovolil, da so mrliča položili v rakev, ko imajo doma dosti desk in tudi človeka, ki zna narediti rakev. Pa koliko bo tukaj še drugih stroškov, kot venci in drugo, kar na kmetih vse od- pade. Zato pa: mrlič bo šel domov, če ne izlepa, pa izgr- da.

Nekako ob enajstih ponoči so imeli pripravljen voz, s ka- terim so se ustavili kakih tisoč korakov od bolnice pod mo- stom, kjer pelje električna že- leznica iz tovarne na Javor- nik. Bil je to pripraven pro- stor, ker je tam prav temno.

Potihoma gredo do bolnice, kje je ležal mrlič. Vse je bi- lo tiho in mirno. Ker so bila vrata zaprta, gredo do oken. In res najdejo enega, ki ni bi- lo zamreženo in samo pripro- to. Brez vsakega oklevanja skoči eden v sobo, potegne mrliča iz rakev in ga poda drugemu sko- zi okno, pa hajd, kar so jih nesle noge k vozu. Mrliča na- lože na voz, udarijo po konju in o polnoči je bil mrlič že do- ma v Gorjah. Doma so ga le- po položili na oder, kot se spo- dobi in vse to prav z malimi stroški.

Potem je pa posegla vmes sodnija, kjer so bili kaznovani po tisoč dinarjev pogojno, to je, da bodo to plačali, če bo- do obtoženi še kakega druge- ga enakega prestopka. Ker se- pa ne boje, da bi zopet prišlo do takega slučaja, so brez skrbi radi kazni.

Pogreba sem se udeležil tu- di jaz in mnogo drugih. Pri- jatelj Pavel me nagovori: — "Ali veš, kakšna je razlika med Amerikanci in med Gor- jani?" Ker uganke nisem re- šil, mi je pojasnil, da Ameri- kanci krađejo žive ljudi, Gor- jani so pa z mrtvimi zadovolj- ni.

No, pa se je vse lepo izteklo, samo na godbo so bili pozabili v tej zmešnjavi. Prav za prav niso bili pozabili, ampak pre- pozno so se bili spomnili na- njo. Šele par ur pred pogre- bom, je nekdo vpašal: ja, kaj pa z godbo? Torej je bil po- greb brez godbe. Pa kaj ho- čemo, zmešnjava je zmešnjava, ki se pojavi, kadar se mora mrliča ukrasti, da se ga po- koplje doma.

P. Kogoj.

Obletnica S. N. Doma

Cleveland, O. — Čas beži, pravi- marekdo, ko se spomni tega ali onega važnega dogodka v življe- nju. Da, čas beži. Komaj zapo- pademo, da bo v nedeljo, 17. ja- nuarja, praznoval Slovenski Na- rodni Dom na St. Clair Ave. že 13-obletnico otvoritve. In ven- dar je res. Tako se nam zdi, kot bi se prebudili iz sna. Ob 13-ob- letnici otvoritve avditorija SND se zopet snidemo v avditoriju k bogatemu programu, ki ga nam- podajo pevska in dramska dru-

štva ter posamezniki. Pričetek programa bo ob 3 uri popoldne. Zvečer oziroma kmalu po pro- gramu, se prične ples, ki traja do polnoči. Igral bo Kristofov orkester, ki zna zadovoljiti mla- de in starejše goste.

Program popoldne otvori pred- sednik S. N. Doma, Frank Som- rak, s kratkim govorom. Kratek, toda vrlo zanimiv govor po- da tudi predsednik Prosvetnega kluba, V. J. Grill, nakar nastopi mladinski pevski zbor "Slavčki" pod vodstvom učitelja Louis Se- meta, ki nam zapoje nekaj pe- smi. Temu sledi živa slika Fede- racije S. N. P. J. pod vodstvom Vinko Cofa in J. F. Terbižana. Nato nastopijo tri plesalke v umetnih solo plesih in sicer: Miss Delores Vild, Miss Florence Mae Novak in Miss Bernice Naynik. Za temi nastopi socia- listični pevski zbor "Zarja" z nekaterimi pesmimi. Nato, kot zadnja točka prvega dela pro- grama vpriporijo vsem dobro poznani igralci igrjo "Janez hoče v nebesa, satirčna komedija v enem dejanju, ki bo tokrat prvi- igrana v slovenskem jeziku v Ameriki. Igra je vpriporjena pod pokroviteljstvom skupnih društev SSPZ v Clevelandu. Sle- di 15 minut odmor.

Drugi del programa otvori sa- mostojni pevski zbor "Zarja," ki zapoje več pesmi in odlomkov iz oper. Nato nastopijo zgoraj na- vedena dekleta in skupnem umet- nem plesu, zvanem "Diana." Za- tem nastopi skupina mladih fantov, "Spartan's Jr's SSPZ orch." in zaigrajo več točk. Tem sledi zopet zelo smešna igra "Mož gospodinja," ki jo je spisal John Steblaj, katero tudi režira in sam v njej igra. Igra je poda- na od dramskega društva "Ivan Cankar."

Oderski program se vrši pod pokroviteljstvom Prosvetnega kluba S. N. Doma; kuhinjo oskr- buje Gospodinski klub in točil- nico pa Klub društev S. N. Do- ma. Pri obletnici torej sodeluje- jo vsi Domovi odseki in vsi di- rektorji.

Po programu se bo v prizidku servirala okusna večerja, zato ne hitite domov, ampak pojdite na- ravnost v prizidek k večerji. Kmalu potem se prične ples, ki bo trajal do polnoči.

Da se omogoči slehernemu ro- jaku in rojakinji užiti par uric zdrave zabave, se je določilo iz- redno nizko vstopnino temu bo- gategu programu, namreč samo 25c. Ta vstopnina krije za en- kratni vstop; to je dokler ne za- pustite dvorane. Dajalo se ne bo nobenih pass-ov za povratek. Vstopnina samo k plesu zvečer je tudi 25c in opozarjam starše, pošljite svoje hčere in sinove ta- dan v S. N. Dom. Se bodo dobro zabavali.

Vabim vse delničarje S. N. Doma in vse prijatelje tega na- sega narodnega hrama, da se polnočestvilno odzovete v nedeljo, 17. januarja, k praznovanju 13- obletnice otvoritve. Na svidenje! Erazem Gorshe, tajnik Prosvetnega kluba SND.

Kamenjana od lastnega

očeta

Čeprav so vojne in revolucije mnogo spremenile v Evropi, je pa po nekaterih krajih, zlasti na Balkanu, še vedno ostal star obič- čaj, namreč, oblast staršev, da izbirajo svojim hčeram in sino- vom ženine oziroma neveste. Eden takih slučajev se je nedav- no pripetil v vasi Dolna blizu Skutari, v Albaniji.

Selim Antarin, bogat zemljak, je bil eden najuglednejših mož v Dolnasu. Bil je vdovec z dvema sinovima in hčerko Seleno, ki je bila krasotica prve vrste. Svoje otroke je vzgojil v neoporočeni pokorščini, zato se je tudi Sele- na dobro zavedala, da se ne bo smela omožiti po svojem sre- cu, ampak bo morala vzeti tistega, ki ga ji bo izbral njen oče. Toda kadar začno govoriti mlada srca,

se često pozabi na strogo očetovo zapoved.

Mladi Jovan, sin revnih star- šev, se je zagledal v Seleno in ona mu je vračala ljubezen. Do- bro sta vedela, da ne bi oče nik- dar dovolil v ženitev, vendar je njiju ljubezen rasla od dne do dne. Možitev hčere bogatega zemljaka z revnim mladeničem je bila prav tak mogoča po on- dotnih običajih, kot poroka prin- ceze s cestnim pometajem. Sele- na je to dobro vedela, zato si ni upala razkriti očetu svoje ljube- zni, vendar se je kar naprej skrivo- voma sestajala s svojim izvoljen- cem. Pač je oče nekaj slišal o tej zadevi in tudi Selenina brata sta slišala šepetanje sosedov, zato so pa vsi trije storili vse mogoče, da bi preprečili sestanek mladih zaljubljenec. Toda ljubezen ne pozna ključavnic, ne visokih zi- dov, ne globočin voda, ljubezen premaga vse. Jovan in Seleno sta se znala izviti očem strogih nadzornikov in se v temnih no- čeh sestajala na samotnih kra- jih, upajoč, da se bo že kako pre- krenilo, da bosta nekoč zakonski par. Tako je namreč upanje za- ljubljenec: bo že kako.

Nekega dne pa Seleno odkri- je, da bo postala mati. Kaj bo pa zdaj? Skušala je stvar pri- kriti, toda paznim očetovim očem ni ušlo. Vpričo obeh sinov oziroma njenih bratov jo je pre- kletel, češ, da je nakopala neiz- brisljivo sramoto na vso, dozdaj spoštovano družino. Seleno je padla na kolena in rotila očeta, naj ji dovoli poročiti Jovana. Toda oče je ostal trd in neizpro- sen ter je zaklenil Seleno v sobi, kjer je ostala dva dni brez vsa- ke jedi. V tem času je pa oče s svojima sinovima koval načrte za maščevanje in da opere čast svoje družine.

Drugo noč sta prišla v Seleni- no sobo dva zakrinkana moška, ki jzvezala roki ter ji ukazala, naj gre z njima. V sami spodnji obleki jo brutalno vrgla na voz in jo odpeljala v hribe.

Na samotnem kraju se je voz ustavil in tam je Seleno videla svojega očeta, ki je mrkega obra- za sedel na kamnu, poleg njega pa oba njegova sinova. Začela se je sodna obravnava. Eden brat- ov je Seleno obtožil krivde, na- kar sta oče in drugi sin izrekli nad njo obsodbo — smrt. No- bene besede ni smela Seleno re- či v svojo obrambo.

Iz grmovja sta Selenina brata privlekla truplo nekega moške- ga. Bil je to Jovan, katerega truplo je bilo preluknjano od krogel. Seleno je groze zavpila, toda močne roke so jo pograbile, ter jo z vrvmi privezale na mr- tvo truplo njenega izvoljenca. Nato so pa oba skupaj vrgli v jamo, ki so ji bili prej izkopali.

Potem se je pa začela izvršitev smrtnih kazni. Selim Antarin, Selenin oče, je prvi pograbil ve- lik kamen in ga vrgel na Seleno. Potem sta pa začela metati ka- menje nanjo še oba brata. Ka- menje je deževalo na ubogo Se- leno, dokler je ni zadel debel ka- men na glavo in jo rešil zemelj- skega trpljenja. Potem so mo- rilci jamo zasuli ter se odpeljali domov.

Domači so povedali soedom, da je odšla Seleno na daljši obisk k sorodnikom v oddaljen kraj. Toda domača dekla je nekega dne slišala pogovor obeh bratov, ki sta se menila o izvršeni sodbi nad sestro. Dekla je stvar ne- mudoma naznanila oblastem. Oblasti so našle grob in izkopale oba mrtveca. Stari Antarin in njegova sinova so priznali zločin, trdeč, da ni imela Seleno no- bene pravice izbirati si sama moža, ampak bi bila morala poča- kati, da bi ga ji bil izbral oče, kot je to prastar običaj v teh krajih.

Pridobivajte

člane za

S. D. Zvezo

ZAHVALA

Podpisana sva nabirala za Marijo Mervar, ki je pohablje- na že od rojstva in ki se nahaja v vasi Visejc, fara Hinje, Ju- goslavija. Nabrala sva vsoto \$37.60, kar zneso v dinarjih — 1.650. Prav lepo se zahvalju- jeva vsem darovalcem v imenu potrebne rojakinje.

Fank Novak,

John Urbančič, nabiralca.

JELAČICEV SABOR

Leta 1848 so bile na avstrij- skih tleh tri velike slovanske skupščine. V prvi polovici maja je bila velik srbska skupščina v Sremskih Karlovcih, konec ma- ja je bil vseslovanski shod v Pragi, ki je bil pa razgnan. Ta- krat se je sestel hrvatski sabor. Listi so poročali: "Otvoritev za- grebskega sabora je (sedaj) naj- važnejši pojav vse naše politike; odslej se obračajo oči vseh Slo- vanov v Zagreb, med Jugoslo- vane."

Ta zbor je bil 27. junija 1848. Otvoril ga je ban Jelačić. Na sa- bor je bil pozval tudi zastopnike ostalih avstrijskih Slovanov. Sabor bi postal po par. 8. ure- be o seživu sabora nekaj državni zbor avstrijskih južnih Slovan- ov. Srbohrvaška enotnost je na- tem saboru postala živa podoba: srbski patrijarh Rajčić je ustoli- čil bana Jelačića. — Tudi Čehi so z radostjo sprejeli Jelačičevo vabilo in so na hrvaški sabor poslali Karla Jeromira Erbera in Viljema Lambla. Slovake je zastopal Hurban. Mi Slovenci nismo imeli narodnega odbora in tako tudi ne zastopnikov za vse slovenske dežele na hrva- škem saboru, pač pa je graška "Slovenija" poslala na zagrebski sabor Vrazovega prijatelja dr. Kočevčarja, ki pa ni govoril v slo- venskem jeziku na saboru.

IZ DOMOVINE

—Nesreča rudarja. Iz Za- gorja so pripeljali v ljubljansko bolnišnico 25 letnega ru- darja Franc Jevšnika, doma iz Podkrajja pri Zagorju. Med delom je padla nanj težka ska- la ter mu zdrobila nogo.

—Z lisičjim strupom se je zastrupil. Na Urbančičevi gra- ščini v Domžalah se je z lisič- jim strupom zastrupil in umrl lovski čuvaj Starin Ivan. Po- kojni je štel okrog 30 let ter zapušča ženo z dvema nedora- slima otrokoma. Bil je marlj- liv in miren človek, vendar pa so se opažali na njem znaki duševne zmedenosti.

Če verjamele al' pa ne

V nekem klubu v Londonu je sedelo šest moških. Bili so vsi člani stare rodbine Duffy, torej so nosili vsi to ime. Kar prihitel natakari in reče:

"Pravkar je prišel telefon, da mora iti gospod Duffy do- mov, ker je njegova žena res- no zbolela."

"Pa kateri izmed nas naj gre?" vprašajo vsi hkratu. "Saj se pišemo vsi Duffy in ka- teri izmed nas naj gre torej domov?" Natakari ni vedel odgovora, zato so gospodje sklenili, da stvar rešijo sami. Zmenili so se, da vržejo kocke in kdor vrže najmanjše števi- lo, tisti naj gre domov k ženi. Res vržejo kocke in najmlajši izmed šestih je vrgel najmanj- še število točk. Brez ugovora vzame klobuk in sukno ter odhiti iz kluba.

Čez dobro uro se vrne in je bil videti ves razkačen.

"No, kako je ženi?" ga vpra- šajo.

"Mene že ne boste več po- tegnili," reče ta ves togoten, "saj jaz nisem oženjen."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Mays

"S policijo?" je dejal zaničljivo. "Pogledal sem v neko sobo in videl kawwase. Spoznal sem jih, mene pa niso videli. Ne, ne pojdem k policiji. Vidi, da sem častnik — čin je postranska stvar — šel bom po svoje vojaške in bom s to beznico čisto nakratko opravljal."

To mi je bilo ljubo, obenem pa tudi neprijetno. Če je te ljudi razgaljal, se je prav lahko zgodilo, da prav tistega nočjo ni bilo poleg, ki smo ga iskali. In iznova bi morali iskati za njim.

Toda kamen se je začel valiti, nisem ga mogel več zadržati. Moj ugovor bi nič ne pomagal. Po vsem, kar sem opazil, je bil naš gost visok turški častnik, in tak človek si od Franka pač ni dal zapovedovati.

Le eno sem ga prosil. "Stori mi vsaj eno uslugo pa mi pokaži ujetnike. Rad bi vedel, ali so med njimi tisti, ki jih iščemo."

"Vse ujetnike boš videl." "Dovolj se opazko! Kdor hoče vstopiti, tega vprašajo pri vratih česa želi, in le na geslo en-Nasr mu odprejo. Morabit ti bo moja opazka še koristila."

"Ah! To besedo je torej moj vodnik povedal, ko smo prišli pred hišna vrata! Am-pak," je nadaljeval nezaupljivo, "odkod poznaš geslo?"

Mirno se modgovoril: "Omar ben Sadek je prisluškaval pri vratih in je čul." Pripovedoval sem mu še o dogodkih prejšnjega dne, kolikor je bilo treba in nadaljeval:

"Svetujem ti, da svoje ljudi razdeliš. En del naj vkoraka skozi glavna vrata, na geslo vam jih bodo odprli, drugi del pa naj vdere skozi naše stanovanje in skozi predtino tule. Oba dela morata obenem napasti, ker je zelo verjetno, da bo straža pri glavnih vratih dala dogovorjeno znamenje, ko bo opazila vojaške in tovariše posvarila."

"Vidim, da si pošten, zaupam ti in bom storil, kakor si svetoval."

Ali nimaš kakega tarbuša? Ti lopovi so razgalili glavo pravovernega muslimana, kaznoval jih bom za to!"

"Posodil ti bom svojega. — Tudi te pištole ti bom posodil, da ne boš brez orožja."

"Hvala ti, Frank! Vse ti bom vrnil. Najpozneje v eni uri sem spet tukaj."

Pospremil sem ga do vrat, naglo je odšel.

"Gospod," je dejal Omar, — "ali bodo Abu en-Nasr meni prepustili, ako je med njimi?"

"Ne vem."

"Jaz imam prvo pravico do njega."

Častnik se bo najbrž malo brigal za tvoje pravice."

"Torej vem, kaj bom storil. Ali se še spominjaš moje prisege na šot Džeridu, na mestu, kjer je moj oče izginil v jezeru smrti? Nisem se bril do danes, nisem prestopil praga mošeje — pa bi mi naj ušel sovražnik, ki sem ga s tolikimi trudi iskal in našel?"

Šel je v drugo sobo in sedel pred odrgane deske. Gorje Abu en-Nasru, ako je bil med zločinci in je prišel Omarju v roke!

Ugasnil sem luč in prisledla sva s Halefom k Omarju.

V sobi poleg nas je bilo menda več ljudi, najbrž sami pijani. Smrčali so in stokali.

Kakor ljudje, ki so kadili opij. Molče smo sedeli in poslušali in čez tri četrti ure sem šel h glavnim vratom, častnika čakal.

Pa minila je dobra ura, ko

Najčudovitejše nezgode v letu 1936

V letu 1936 se je primerilo mnogo čudovitih nezgod, med katerimi naj omenimo le nekatere.

Inšpektor E. G. McDonald v Hamiltonu, Ontario, je nekega dne ujel potepuško mačko ter jo odnesel v mestno plinsko celico, ki je bila nalašč za to, da so v njej s plinom usmrčali potepuške mačke in pse. Toda mačka ima v sebi devet življenj, kakor ve povedati ljudska govornica, o čemer se je moral prepričati tudi omenjeni inšpektor. Vsak ve, da skačejo ob gotovih vremenskih prilikah električne iskre iz mačje dlake, če jo pogladiš. Tako je bilo tudi v tem slučaju. Ko je inšpektor potisnil na vse kripje se upirajočo mačko v plinsko celico, je skočila iz njene dlake električna iskra, ki je užgala plin v celici, da je slednji mahoma eksplodiral. Ko je prišel inšpektor po eksploziji spet k zavesti, je videl, da je njegova obleka v cunjah, ožgane pa je imel tudi lase, obrvi in veke. Niti sledu pa ni bilo o mačetu, ki je morda eksplodiralo v atome.

Alfred Zuhl, enajstleten deček v St. Josephu, Mich., se je nekega dne peljal po cesti s kolesom. Na cesti pa je bil baš takrat tudi veliki mestni vacuum čistilec, to je priprava, ki vsesava vase cestno nesnago pri čiščenju cest. Deček je prišel preblizu tej napravi ter je bil potegnjen vanjo, in sicer s kolesom vred. Kolo je bilo skoraj vse razbito in zvito, dečku pa se ni zgodilo drugega, kakor da je pričel ob tej dogodivščini ob svojo čepico, ki je šla "v franže."

Edward Skroz v Chicagu je tekel za neko poulično karo, s katero se je nameraval peljati. V oknu velike pekarije pa je opazil refleksijo kare, in smatrajoč v naglici in gorččnosti refleksijo za karo samo, se je zapodil "nanjo" ter skočil skozi izložbeno okno in pristal na drugi strani na kupu testa. Edward je bil pri tej nezgodi resno obrezan.

V Južni Afriki mnogokrat ondotni zamorci usmrte leva s puščicami in kopji, toda da bi lev usmrtil domačina s puščico, se pa že nekam bolj čudno sliši. In vendar se je zgodilo tako. Skupina domačinov je lovila leva ter ga končno podrla na tla z več suli-

cam, katerih osti so bile zastrupljene. Misleč, da je lev mrtev, se je eden izmed domačinov sklonil nadenj. V tem hipu pa je lev skočil pokonci in neka sulica, katere ost je gledala iz levovega boka, ga je oprasnila, da je kmalu nato umrl za zastrupljenjem krvi.

Enajstletni Walter Davidson iz Springfielda, Missouri, je slišal, da če kdo pritisne v mrzlem vremenu jezik na železniško tračnico, da bo jezik primrznil nanjo. Sklenil je, da se prepriča, če je to res. V hudem mrazu je odšel z nekaterimi svojimi tovariši na železniško progo ter pritisnil tam na tračnico jezik, ki je res takoj primrznil nanjo. Prav takrat pa je pridrdral vlak, ki bi bil dečka skoraj povozil, da se ni strojevodji v zadnjem hipu še posrečilo ustaviti lokomotive. Strojvodja je pri nesel vroče vode, s katero je oddajal dečkov jezik od tračnice, nakar je mogel vlak šele spet dalje.

Čudovito nezgodo je doživel tudi zamorec Jim Beason v državi Tennessee, katerega je zabodla neka zamorska amacona. Na potu v bolnico, je neki avtomobil razbil ambulančni voz, s katerim so peljali zamorca. Druga ambulanca, ki je bila poklicana, da bi odpeljala zamorca dalje, se je vnela, končno pa, ko je zamorec srečno dospel v bolnico in ko je iz nje zopet zdrav odhajal, ga je pri izstopu iz bolnice zabdel nek avtomobil te ga na mestu ubil.

Srečnega se more šteti Maurice Reynold, operator dvigala v Des Moinesu, Iowa. Reynoldst je bil v osmem nadstropju poslopja, kjer je padel v prazen elevator "saft."

Ko je letel nazdol, se je v zraku preobrnil ter se krčevito zgrabil za žičnato vrv, ki drži dvigalo, po kateri je počasi spolzel varno do tal.

Največjo srečo pa je imelo najbrže neko dete v New Yorku. Lanskega junija se je peljala mati z detetom v naročju z nadulčno železnico. Ko je vlak z veliko brzino v krivulji zavil, je dete nenadoma odletelo materi iz naročja skozi odprto okno. Za las je manjšalo, da ni zadelo ob tretjo tračnico, ki je napolnjena z električnim tokom, nakar je obležalo na ozkem hodniku med dvema progama, po katerih drve nadulčni vlaki. Detetu se ni nič zgodilo.

V Atlanti, Georgia, je 17-

mesečni Jack Bone odgriznil kos kače. Otroku ni bilo nič, kača pa je poginila.

Henry Schaeffer, Westport, Conn., bi lahko rekel, če bi bil še živ, seveda, da mu je osa ubila lobanjo. On je bil po poklicu mizar ter je bil zaposlen pri gradnji neke hiše. — Opoldne je vzel svoj sendvič ter ugriznil vanj. Na sendviču pa je sedla osa, ki ga je pčila v ustne. Ko je Henry potem vstal, da bi šel pit, se je onesvestil ter padel z odra, pri čemer si je razbil lobanjo ter na mestu izdihnil.

Čudno dogodivščino so doživeli tudi neki prismuknjenci v Seattlu, Wash. Kapitan J. C. Benson, 73-letni ženin, se je hotel poročiti z Mrs. Elizabeth Pardec ter je sklenil, da se ta poroka vrši pod vodo. Pastor in "svatje" so se oblekli v obleke potapljalcev ter se potopili v zalivu na morsko dno. Pri prvem poizkusu pa je odpovedala črpalka za zrak in kapitan se je pri tem skoraj zadušil. Ko je bil ta nedostatek popravljen, se je pričela spodaj "poroka," tedaj pa so ugotovili, da obleka, ki jo je imel na sebi protestantski pastor, pušča. K sreči so zgoraj na površini za to zaznali ter potegnili pastora kvišku, preden se je zadušil.

V malem mestecu Shawville, Quebec, je nastopal v gledališču "čarovnik" Georges Lallo. Ko je proizvajal znani trik ter "prežagal" neko žensko na dvoje, je moral biti po vsej priliki pri tem tako prepričevalen in več, da je nekdo izmed gledalcev stekel na odr, pograbil tam čarovnikov meč ter ga zasadel čarovniku v hrbet, da "reši" ali vsaj maščuje nesrečno žensko. "Čarovnik" je dobil teško rano in se bo v bodoče vsekakor premislil, preden bo v dotičnem mestu spet nastopil z enakim trikom.

Gledališki igralci uporabljajo na odru bodala, narejena iz kavčuka ali gumija ter po barvana tako, da izgledajo, kakor da so jeklena. Neka rod-bina v Philadelphiji je imela tako bodalo, in ko je bila nekega večera pri oni rodbini zbrana na domači zabavi ali tako zvani "party" vesela družba, je neka ženska prišla tako bodalo ter sunila z njim v šali svojega moža v tilnik. Smola je bila pa v tem, da to bodalo ni bilo iz kavčuka, temveč pravo, jekleno, in mož je za rano umrl.

Konjska podkev, pravijo, počenja srečo. Nu, William Mc-

Pheeters v Torontu, bi vedel drugače povedati. Ko je nekega dne potiskal svoj avto iz garaže, je videl ležati na dvorišču konjsko podkev. Pobral jo je ter za dobro srečo vrgel na zadnji sedež avtomobila. Zunaj na cesti pa je kmalu potem velikodušno vzel na svoj avtomobil dva "vandrovca," ki sta ob poti stoje z iztegnjenima palcema prosila za "rajt." Ko sta se utaborila na zadnjem sedežu, je eden teh vrnjen podkev ter udaril z njo samarijana po glavi in mu prebil lobanjo, nakar sta ga oropala, vrgla iz avtomobila v cestni jarek ter se odpeljala svojo pot.

V Trstu je prišel v bolnišnico neki mož ter potožil, da ne more v svoje stanovanje, ker je pogoltnil ključ. Zdravniki so vzeli X-zarkovno sliko njegovega želodca ter po tem, kar so tam ugotovili, sklenili, da ga operirajo. In v njegovega želodca niso našli samo manjkajočega ključa, pač pa še trinajst nadaljnjih, petnajst svinčnikov, pet nalivnih peres, tri ustnike za cigarete, žlico, štiri žepne nožice, štiri lire in nekaj centimov.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

V Centru, Pa., je umrl rojak Karl Sifrar, star 24 let. — V Rentonu, Pa., je pred kratkim preminula rojakinja Terezija Kosmač, stara 61 let in rojena v žetinah pri Poljanah nad Škofjo Loko.

V Calumetu je umrla Margareta Gešl, stara 65 let in doma iz Črnomlja v Beli Krajini. Bila je stara naseljenka in zapuščala v Calumetu soproga, sina in pet hčera.

Annie Iskra, Toledo, Ohio, se je morala podvreči težki operaciji. Njen sin Edward ji je moral dati svojo kri.

V Calgary, Alta, Kanada, se je obesil Hrvat John Marič, star 42 let. V Kanado je prišel leta 1923 in zapuščala v domovini ženo in otroka.

V Temahawku, Wis., je zopet preminul eden izmed slovenskih pionirskih naseljencev. Je to nekdanji Calumetčan Joseph Stefanec, star 72 let in doma iz Črnomlja. V Ameriki je bival 52 let. Poleg žene zapuščala še pet sinov, od katerih je eden zdravnik v slovenski naselbini v Milwaukee. Ranjki zapuščala tudi eno hčer.

V Somerset, Colo., je preminul rojak Anton Majnik, star 71 let in doma iz Žirov na Gorenjskem. Zapuščala ženo, pet sinov in dve hčeri, ter dva brata, od katerih živi eden v Bowie, Colo., drugi pa v Moreland, Utah.

V Biwabiku, Min., je bil imenovan za policijskega načelnika naš rojak Mr. Matt R. Tomec.

V Sheboyganu, Wis., je preminul rojak Frank Turek, star 65 let. Bil je eden najstarejših naseljencev v ondotnem kraju. Zapuščala dve hčeri in enega sina.

Pred sodiščem v Virginiji, Minn., se je moral zagovarjati 40-letni rojak Joseph Judnič radi tatvine. — V Chisholmu je bil obsojen rojak John Majnarič v zapor od enega do 10 let radi tatvine avtomobila.

V Pueblo, Colo., je umrl rojak Martin Kenig, star 59 let, rojen v Višnjah pri Ambrusu na Dolenskem. Istotam je umrl rojak Joe Lipce, star 65 let, doma iz Knežaka.

V Minneapolisu, Minn., je umrla Josephine Bolka, rojena v Grahovem pri Cerknici. Podlegla je operaciji. Zapuščala moža in sedem otrok.

V mestu New Waterford, Nova Scotia, Kanada, je preminula Ana Juvanc, ki zapuščala moža, sina in tri hčere.

V Calumetu je preminul rojak Lovrenc Ilenič, star 64 let, doma iz Bele Krajine. Bil je star na-

seljenec, ki zapuščala ženo, pet sinov in šest hčera.

DNEVNE VESTI

Hitler je zapravil že \$180,000,000

Berlin, 11. januarja. V tajnih nemških krogih se poroča, da je Hitler žrtvoval že \$180,000,000, da pomaga španskim upornikom. Nemčija pričakuje v slučaju zmage rebelov važne dovolitve za rudnike in izkoriščanje narodnega bogastva v Španiji.

Španski kmeti ustreljeni radi nepokorščine

Tetuan, Španija, 11. januarja. — Iz glavnega stana nacionalistov se poroča, da so socialisti v bližini Madrida ustrelili 40 kmetov, ker se niso pokorili odredbi levičarske vlade, da bi izročili 70 odstotkov vseh svojih pridelkov armadi.

Skrivajte orožje

Mr. in Mrs. James Paluta na 3038 E. 84th St., sta šla v nedeľjo na obisk k sosedom. S seboj sta vzela 4 mesečno dete, a doma sta pustila 7-letnega Evgenija, 5-letno Pearl, 4-letnega Antona in 3-letno Ano. Slednja dva sta šla spat ob osmi uri, a Pearl in Evgen sta bila še pokonci. Evgen je stikal po stanovanju in našel očetov revolver. Radovednost ga je gnala, da je poskusil če revolver strelja. Sprožil je in strel je zadel 5-letno Pearl, ki je bila komaj 4 čevlje od brata. Zadel jo je v spodnji del života. Fantek je spravil nato revolver, obvezal sestro in jo spravil v postelj, nakar je sam zaspal. Pol ure po zneje sta se vrnila oče in mati, ki sta kmalu dognala položaj. Deklica se bori s smrtjo v bolnici, Eugen pa pravi, da ni mislil nič hudega.

Podružnica št. 49 SZZ

Novi odbor podružnice št. 49 SZZ v Noble, Ohio, je za leto 1937 sledeči: predsednica Mary Stusek, podpredsednica Mary Walter, tajnica Virginia Blatnik, blagajničarka Ana Kozan, zapisničarka Jennie Intihar. Nadzornice: Mary Andolšek, J. Donat in M. Skrijanc. Zastavničarja Alice Trček, namestnica M. Coprič, rediteljica Mary Rechar, zastopnica za skupna društva fare sv. Kristine M. Coprič, J. Intihar, V. Blatnik in M. Walter. Zastopnici za Jugoslovanski kulturni vrt: Frances Kosten in Cecilia Bradač. Duhovni vodja Rev. A. Bombač.

MALI OGLASI

Delo dobi

dekla za lahka hišna opravila. Kratke ure. Vprašajte na 1335 E. 81st St. (10)

Na prodaj

farma ali se pa zamenja za hišo v mesetu. Ena farma ima 33 akrov druga pa 86 akrov. Na obeh farmah so poslopja za živino, za orodje, vinogradi, sadno drevje. So ob tlakani cesti, imajo vodo, elektriko, toilet, kopalnice in furnez. Blizu šole in prodajalen. Jako rodovitna zemlja. Za podrobnosti vprašajte pri M. Jalovec, 6424 Spilker Ave. Tel. ENdicott 3093.

(Jan. 5. 7. 9. 12. 14. 16.)

Išče se

dober igravec na harmoniko. — Zglasi naj se v sredo med 7. in 8. uro na 5701 Bonna Ave.

Samo ta teden!

Pri nas dobite najboljši

SPEH

v Clevelandu. Od najboljših zaklanih prešičev. Kdor kupi 75 funtov ali več, dobi po 14c funt. Se priporočamo gospodinjam

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

Polly je strmeč gledala v detektiva: kako je mogoče, da je uganil njen najtajnejši sklep? Prav tole, kar ji je on sedaj predlagel, je ona že davno sklenila storiti.

"Ne bo vam torej treba delovati proti meni," je pristavil detektiv.

"Bog ve, če ne!" je odgovorila osorno.

"Jaz vem da ne!" je ugovarjal Dod mirno. "Moja iskrena želja je, da mi zaupate, kajti vaša simpatija je zame najdragocnejša."

"Zakaj neki?"

"Zato, ker sem menda zaljubljen v vas!" je vzkliknil z vso resnobo.

"Mr. Dodd," se je zasmejala Polly, "vi ste komičen patron!"

"Že mogoče," je odgovoril detektiv resno. "Toda upam, da se polagoma uverite, da sem gentleman. Mr. Bell je za vas na vsak način izgubljen, in končno vam ne preostane nič drugega, kakor da se — ločita."

"Nikoli!" je vzklopela.

"Jaz mirno počakam," je rekel Dodd.

"Ne, ne, nikdar vas ne bom ljubila!" je zaklicala in jokaje omahnila na stol.

"Tega sedaj še ne morete vedeti," je dejal Dodd mehko. "Časi se izpreminjajo in mi se izpreminjamo z njimi. Za sedaj vas prosim le tega: sprejmite

moj predlog in me spremljajte na Angleško! Kaj bo potem, se že še izkaže sčasoma. Gotovo je le eno: dokazem vam, da sem gentleman. Če je Jack Bell paraliziran, pride v sanatorij ali v blaznico; če pa ni blazen, pride v ječo. V obeh primerih se boste morali od njega ločiti. In potem, Mrs. Bell, pridem jaz, vi pa me tedaj morda ne zavrnete."

"Ne, ne, to vse je nemogoče!" je zdihovala Polly zbegana. — "Jack ni zločinec, niti blaznik, samo trenutno je bolan, a jaz ga ozdravim. . ."

Dodd se prinesel brezžično brzojavko, da Jacka na Pennsylvaniji ni več ter da ga ni najti nikjer.

"Osli! Niti dve uri ga niso iskali!" se je togotil Dodd. "Ampak na krovu je vendarle! In jaz ga najdem!"

XI.

MIŠ V PASTI

Naslednjega dne sta se Dodd in Polly že vozila na Mauretanijski proti Liverpoolu. Prve dni sta imeli ladji brezžično zvezo med seboj. Dodd je naprosil kapitana Siemsa znova, naj iščejo tatu, ker je prav gotovo še vedno na Pennsylvaniji. Toda odgovora ni bilo več. Kapitanu je bilo Doddovo nadlegovanje pač že preveč.

Franku Murrelu je bilo v kajuti prve tri dni prav všeč. Steward mu je prinašal skrivaj dovolj jedi in pijače, a tudi Jack je skrbel, da se je godilo komedijantu izvrstno v vsakem oziru. Prinašal mu je smok in cigarete ter različnih likerjev in žganja. Toda nenadoma se je lotila Murrela tako huda mrska bolezen, da je bilo nemogoče ostati pri njem. Jack se je moral zato s stewardovo pomočjo ponoči preseliti v sosednjo kabino, ki je bila prazna.

Šele šestega dne se je obrnilo komedijantu na bolje, toda le telesno. Duševno je ostal Murrel petrt. Ves dan je sedel in tiščal glavo med pesti. Neprestano prebivanje v kabini mu je postalo pač nezno. Jack mu je torej svetoval, naj hodi ponoči na izprehod, toda komedijant je bil prebojazljiv. Rajši je tičal nadalje v kabini, kakor da bi ga zasačili, da je pomagal milijonskemu tatu ter ga za to še zaprl. Potem bi bil izgubil angažmanto in povrh še z Jackom dogovorjeno nagrado.

Odklanjal je torej Jackov nasvet, naj bi se vsak večer dobro prežračil na krovu; Jack pa mu tudi ni prigovarjal preveč, saj je moral biti vožnje itak kmalu konec. Parnik se je bližal angleškimi vodam.

Jack Bell je živel na krovu popolnoma svobodno. Ker je doživel marsikaj, je znal družbo izvrstno zabavati s svojim povedovanjem. Poznal je veliko različnih svetov, ljudstev, šeg in navad, da ga je vse rado poslušalo. Vsi pa so ga seveda smatrali za Franka Murrela, komedijanta, ki je že bil križem božjega sveta. — Vrh tega je znal Jack izborni posnemati ter je igral komedijantovo vlogo tako, da ni mogel nihče dvomiti. Veseljaka in neutrudnega zabavnika so imeli torej na krovu vsi radi, nekaterim navnim gospodičam pa se je zdel Jack naravnost "nebeško srčan" človek.

Zadnjega večera pred dohodom v pristan, je priredil kapitan za slovo pojedino. V veliki obednici je bila zbrana gospoda. Jack Bell je govoril v

imenu vseh sijajno napitnico na vrlega kapitana Siemsa; govoril je gladko v angleškem, nemškem, francoskem in hrvaškem jeziku, da ga je vse občudovalo.

"Mr. Murrel," je kričal kapitan, ki je navdušeno pil. "Vi ste famozen človek! Odkod pa znate tako dobro nemški?"

"He, moja mati je bila Habsburžanka," je odgovoril Jack.

"Odkod znate tako dobro hrvaški?" ga je vprašala zastavna Hrvatica s celim muzejem dementnih prstanov na vseh deseterih prstih.

"Kako ne bi znal, ko sem Hrvat z dušo in telesom," je odvrnil Jack.

In očaral je vsakogar, ker zatrdel je smelo, da je njegov rojak, pa bodisi Francoz, Anglež, Amerikanec ali španec.

Družba je bila prav židane volje, ko je počila bomba.

Ta bomba pa je bil Fr. Murrel, ki mu je pošla potrpežljivost ter so mu odnehali živci. Iz kabine je moral, sicer bi bil zblazen. Skozi okene bi se bil strmoglavil v morje, če bi bile duri zaklenjene. Ker pa so bile odprte, je pridrl iz kabine besen in obupan naravnost v obednico. Mogoče je tudi, da ga je deloma zavedel njegov vedno lačni in žejni želodec, ki je slutil sladkosti, ki so jih bili deležni vsi drugi, le on ne v svojem prostovoljnem zaporu. Tako je prikolovratil med zbrano družbo, ki je kar okamenela, ko je zagledala nenadoma dva Murrela drug tik drugega.

"Slepar!" je siknil Murrel in dvignil pest.

Gospoda je skočila s stolov, prebledela in zadrževala sapo.

Jack se je ozrl po najvišjem stewardu ter dejal z ledeno mirnostjo: "Primitite tega moža! On je Jack Bell, tat milijonov iz Chicaga."

"Lopov!" je zatulil komedijant, "ti sam si tat!"

"Taka je torej vaša hvaležnost," se je čutil Jack z izrazom najgloblje užaljenosti. "Dolgo sem vas skrival, mister Bell. Toda tudi tatovi morajo imeti čast in ponos. Dovolj je komedije; primite ga! On je Jack Bell!"

Tedaj je pristopil tudi kapitan ter si ogledoval tekmece. Bila sta si podobna, dasi sta bila vendarle različna. Majal je z glavo: kateri je slepar, kateri je poštenjak?

"Tukaj so moji papirji!" je zavpil pravi Murrel, tresoč se od togote in ogorčenosti, ter je potegnil iz žepa nekaj listov.

"Ha," je vzkliknil Jack še glasneje ter iztrgal Murrelu papirje, "tudi moje dokumente si mi torej ukradel! Tu se že vse neha!"

"Moje pogodbe!" je divjal Murrel in silil v Jacka. "Saj nosiš moje obleko in moje perilo!"

"Lažeš! Pogodbe so moje, ti tat vseh tatov!" je izjavil Jack in stopil za kapitanov hrbet.

"Pojdita oba z menoj!" je dejal kapitan. "Kar hitro doženemo resnico. Dajte tiste papirje semkaj!"

"Gospod kapitan, kaj morete še dvomiti identiteti?" se je čutil Jack, ko so stopili v kapitanovo kajuto.

"Kajpak še!" ga je tolažil kapitan. "Nič ne dvomim. . . Ampak tegale lopova moram razkrinkati."

In pokazal je na Franka Murrela.

"Gospod — jaz sem umetnik!" je vzklopel komedijant in se vzpel kakor razžaljen grški bog v vsej svoji dolžini. — "Umetnik, gospod kapitan!"

"Da, vem — umetnik v tatvini!" ga je zavrnil kapitan ter se nasmehnil. Obenem je pogledal v papirje ter začel izpraševati Murrela o tem in onem, kar je bilo v listinah zapisano.

In Murrel je odgovoril na vsako vprašanje točno in gladko. Jack Bell je govoril v

"Kaj pravite k temu?" se je nobene besede.

"Lopov se je v svoji premetenosti mojih dokumentov ne le polastil, ampak tudi naučil na izust!" je odgovoril Jack.

"Neverjetna pretnost!" je pritrdil kapitan.

"Torej mi res še vedno ne verjamete, da sem Frank Murrel, žongler in čarodejnik, tale gospod pa Jack Bell, milijonski tat?" je vprašal Murrel ves blede od ogorčenosti.

"Nikakor ne," je odvrnil kapitan, "ker tegale gospoda poznam dobro že vso pot od New Yorka, vas pa sem zagledal šele pravkar na prav sumljiv način!"

"Kaj pa tole?" je vprašal Murrel, se hipoma okrenil in zgrabil na kapitanovi mizi ležeč težak pepelnjak iz litega stekla, škatljico vžgalice ter začel žonglirati. Potem je začel metati v zrak še ravnilo, bronast obežilnik in prazno steklenico kisle vode. In vse te stvari so plesale po zraku gor in dol v čudovitem kolo-barju, ne da bi padla katera koli na tla.

"Gromska strela!" je vzkliknil kapitan.

"Zdaj me pa imajo," je mislil Jack, toda držal se je, kakor da mu ni Murrelovo početje prav nič mar.

"Ali znate vi to tudi tako dobro?" je vprašal kapitan Jacka, ko je prenehal Murrel žonglirati ter si brisal svoje potno čelo.

"Seveda znam, samo še bolje. Ampak jaz žongliram le po varijeteh za vstopnino, ne pa na ladji pred lopovi!"

Kapitan se je osupel umaknil dva koraka, kakor bi dobil pravkar hud udarec po svojem okroglem trebuščku. Murrel se je še zaničljivo zarežal, rekel pa ni

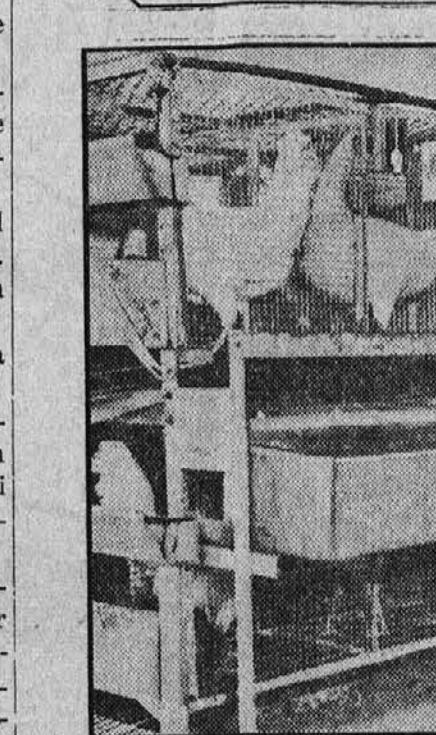
"Marš!" je bevsnil Mohr na svojega najboljšega prijatelja ter ga zgrabil za vrat. No, zgrabil je za ovratnik suknje ter jo potegnil navzgor, da bi bilo videti njegovo ravnanje še odurneje.

"Ne, — moj smoking!" je zavajal Frank Murrel, kajti Jack je bil za pojedino oblekel resnično Murrelovo najbolj praznično obleko.

Jaka so odvedli v Murrelovo kabino, kjer se je moral vprico Mohra, straže in Murrela preobleči v svojo obleko; nato pa so ga odgnali v osamljeno kabino za kaznjence.

"Marš noter, ti prokleti mili-

Lanky Bob Feller, metalec žoge s clev. teamom, zahteva \$20,000 za 1937 sezono. Feller obeta biti eden najboljših igralcev.

V New Yorku imajo veliki hoteli svoje kokošnjake kar na strehi in imajo tako zalogo jajec in kokoši kar doma. Pravijo, da se kokoši v teh kokošnjakih počutijo prav tako dobro, kot na farmah.

"To je sumljiv odgovor!" je dejal zato kapitan, pograbil papirje, pogledal vanje in vprašal Jacka: "Povejte mi, kje je bila rejena vaša mati?"

Jack si je zapomnil Murrelovo prejšnji odgovor, zato je ponovil, da je bila njegova mati rojena v Denverju v Koloradu.

"Meni ste pa vendar rekli, da je Hamburžanka!" se je razjezil kapitan. "Zdaj trdite, da je vaša mati rojena prav ondi, kjer tegale gospoda. Meni se zdi, da je komedije dovolj. Ali se udate?"

Jack je molče prikimal.

Kapitan je pritisnil na električni gumb.

"Ukradene milijone je naložil v angleški banki!" je še zaklical Murrel.

"Ali pa tudi ne!" je odgovoril kapitan in pokazal Jacka prvemu čolnarju, ki je vstopil s stražo. "Evo ga, to je Jack Bell, tat milijonov iz Chicaga!"

"Ali je res?! Kje vraga je pital?" se je čutil Michel Mohr z najodkritosrčnejšim obrazom.

"Svobodno je živel med nami. A zdaj ga odvedite v zapor in postavite stražo, da ne uide!" je ukazal kapitan.

"Marš!" je bevsnil Mohr na svojega najboljšega prijatelja ter ga zgrabil za vrat. No, zgrabil je za ovratnik suknje ter jo potegnil navzgor, da bi bilo videti njegovo ravnanje še odurneje.

"Ne, — moj smoking!" je zavajal Frank Murrel, kajti Jack je bil za pojedino oblekel resnično Murrelovo najbolj praznično obleko.

Jaka so odvedli v Murrelovo kabino, kjer se je moral vprico Mohra, straže in Murrela preobleči v svojo obleko; nato pa so ga odgnali v osamljeno kabino za kaznjence.

"Marš noter, ti prokleti mili-

jonski tat, ti!" je tulil Mohr ter brenil mogočno s svojimi okovanimi črevlji za Jackom tako spretno, da je zadel le zrak. Nato je kabino zaklenil ter postavil

pred njo stražo s puško. "Da ti ne uide ta lopov! Pazi! Prebrisan je kot sam satan! Dovolj dela in skrbi nam je povzročila ta duša sapramenska!"

Neznani zločinci so ugrabili 10 letnega Charlesa Mattsona, sina odličnega zdravnika iz Tacome. Zločinci zahtevajo \$28,000 odkupnine. Zgorej levo je ugrabljeni deček, poleg je njegov oče, spodaj pa hiša, iz katere je bil deček ugrabljen. Leta 1935 je bil v istem mestu ugrabljen 9 letni George Weyerhaeuser, za katerega so plačali \$200,000 odkupnine.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekem svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina v vsakim dnevem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizke.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16 do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavne tajnike: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois

—Pišite po brezplačni vzorec—

Triner's Bitter Wine Co., 644 S. Wells St. Chicago, Ill.
Send me a free sample.
Name _____
Address _____

Pri vseh drugostih

Edith Maxwell, učiteljica iz Wise okraja, Va., je dobila ponovno obravnavo radi umora svojega očeta. Pri prvi obravnavi je bila obsojena na 25 let ječe, zdaj ji je porota prisodila pa 20 let. Očeta je udarila s čevljem po glavi, ker jo je zmerjal radi tega, ker je pozno prišla domov nekega večera. Izgovarjala se je, da jo je hotel oče napasti z nožem.

John D. M. Hamilton, je bil ponovno izvoljen načelnikom republikanske stranke v Zed. državah. Njegova plača znaša \$25,000.00 na leto. Prvo njegovo delo bo, da zbere skupaj \$900,000, da plača primanjkljaj od zadnje kampanje.